

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף תוספות

- א. דככה יעשה משמע
במעשה הזה היא יוצאה
מ'ס' ולא במעשה אחר. מ'ס'
ב. דבפרק טרף
ב'קלפי (דף לט:); דריש
עלה מאשר עלה אשר עלה
מ'ס' זימני עלכב. מ'ס'
ד. ד"ה טעמא.
חוקה דקניט הכא לא
יזקא ולא משום דבכפרה
נתיב חוקה. מ'ס' הר"ש.

הן נקבעין זו לעולה חו לחטאת (יומא נ:). מקום שקידש

כלומר ביחלה
כי ביחלה אף י
יחלה משמע ש
בעל דרכה. דל
(א) אותה ימנא
(ב) בעל דרכה
ציבמות ב'פ'
(ד) ויבם ביחלה
גומרין
דלולאה
מלות חליה
לה ולעולם לא
ים חלוך. לה
להביא להביא
להקים לחיו
לנאו. לשוק לא
ואה לאיש זר:
ית ע"י מיתת
מסירה. שהרי
וכן הוא ממירה
דקדושת דבעל
מיתת יבם ומלא
יבם מבי מיתת
דכס. יעשה
דכסיו גורל. על
בפרשה
הגורל עושה
שם עולה עליו
שם. אם קרא
בן נקצב בן
לאם יפול הגורל
עוואל: שיכול
אף קרא שהיית
שם שלא קידש
דכתיב בהם
ואחד לעולה
אין נקצבו
ל' בקדר יומא
בפרשות אלא אז
בעשיית כהן:
בשעת לקיחה
הוקצבו ואם
שקידש הגורל
ההן וגו' אורן.
ליו לעבד: כהן
ביחלה מם שלא
רכתיב עיכובא:
מרי לה דמיבי.
גו': ולא לה
חזין שאין שתי
אחד א' אם כהן
ונית נשיו: אמר
אף בית חלוך
בית החלוך:
יכול להלוד בן:

מיבעי ליד

ה' ליקומיה: ודילמא כאלה.
ה' כסף ושטר כי ציאה דהא
עליה הכחז לעבד: (ק"ה"ג
י' דרשינן לה ביצמות (דף ח':)

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

יד.

ה'א' נמי יוצאה בחצ'יה. כיון לחללה במקום גט לא חשיב לה פירכה: ו**ה'א' אשת איש יוצאה בחצ'יה.** וזו"ת איכה למיפך מה ליצמה שכן בלאו ולכן דין הוא שתאכל בקל תאמר באשת איש שהיא צמימה וי"ל כיון שמצינו שחללה מפקע' איסורא אין לחלק לחמור ולקל והא"ר נמי אמרינן צמימות (דף קט.) וכי מזהר אשה מותרת מה לי איסור לא מה לי איסור כרת ואע"ג דעדיין מינה לעיל ק"ו ומה אשת איש שהיא צמימה כו' לא דמי דהתם אנו רוצים להשוותם זה לזה ולימא דבכולהו אשה מותרת לאחר צמימה צין דבעל צין דיבס אבל אין לומר כשמפקיע את הקל לא יפקיע את החמור דלדבריהם נאמר (ג) עתה להפך הוא הדין את החמור דאין לחלק צין לחמור צין לקל כדפירשתי:

וַתֵּהָא יִבְמָה יוֹצֵאת בְּנִי מִקְּדָשׁ
מִיָּמָה מִה לָּשֶׁת אִישׁ שָׂקֵן
נָקִיט בְּשֹׁטֵר וּלְכָךְ דִּין הוּא שֶׁתֵּלֵּא
בְּשֹׁטֵר אֲבָל יִבְמָה לֹא וְכִי תִימָלֵךְ לֵאמֹר
פְּרִיטִי מִהֶנְכֶּם הִיא לְהִשָּׁאֵר הִיא לְעוֹלָם
(דף ה:) פְּרִיטִי מִה לָּשֶׁת שָׂקֵן מוֹנִיֵּא
וּמִשֵּׁה דִין הוּא שֶׁמִּכְנִיס וְכֻמֵּן כֵּן
נֶאֱמַר עֲתָה לְהַפֵּךְ דְּכִיּוֹן שֶׁמִּכְנִיס דִּין
הוּא שֶׁמוֹנִיֵּא וְאוֹמֵר הִרְ"מ לְעֵבֵד קִי"ו
מִיבֵס וְיִבְמָתוֹ וְקוֹרֵא לֶה אִשָּׁת אִישׁ
דְּכַתִּיב (דברים ה) וְלִקְחָה לוֹ לְאִשָּׁה
כִּיּוֹן שֶׁלִּקְחָה נְעִיטָת כֶּחָשׁוֹ לְכָל דְּכַתִּיב
לְהוֹיֵט יוֹלָאֵה בְּנִי אַע"פ שֶׁאִינָה נְקִיטָת
בְּשֹׁטֵר: **אָמַר קָרָא כְּבֵה עֵיבּוּבָא.**

ות' איש שכן אוסרה
א נמי אוסרה מתירה
לה ותהא אשת איש
(ו) ומה יבמה שאינה
יוצאה זו שיוצאה בגט
יצאה אמר קרא ³ ספר
אין דבר אחר כורתה
גט מקל וחומר ומה
בחליצה יוצאה בגט
אין דין שיוצאה בגט
ה עיבובא וכל היכא
ש' ק"ו והא יוה"כ
תניא דעשהו חמאת
ין השם עושה חמאת
ה במקום שלא קידש
ש שקידש הגורל אינו
עושהו חמאת הגורל
עושה חמאת וטעמא
דכי דרשין קל וחומר
ה אמר קרא לה לה
שמה⁴ תרי לה כתיבי
ה לשמה ו'אידך לה
אלא אמר קרא נעל
לא והאי נעל להכי
אלא נעלו נעל של
נעלו נעלו הראוי לו
ה את רוב גלגל פרט
למסולים

הדא קאי חוקה על דברים הנעשים בצדדי לכן בחוק אמאי ואיטערן
עיובא והיי מיסא אדעמין לרבות קריאת שם מק"ו אלף ש"מ
ו אי כמינה חוקה בחוק ואיטערן נמי "וחא לנגוי דלא כמינה
עשהו דיעין ליה כיון דררשעין ק"ו אפילו היכא דכמינה חוקה"
הואל

ג' דרביב ביה חוקה. ומוקמינן לחוקה למילי אחרמייתא (חולין כד.). לה לשמה. שצריך לכתוב

קבו א מ"י פ"ב מהל'
 יבוס הל' א ופ"ה
 שם הל' ב [ג] סמג עשין
 גא ב טוש"ע אה"ע סימן
 קע סעיף יב:

שם סעף ב: קבב ג מ"י פ"ב מהל' יבוס הל' [ג] י סמג עשין נא טוש"ע אה"ע ס"י קסו סעף ז: קבב ד מ"י [פ"א מהל' יבוס הל' ב] ופ"א הל' ב סמג עשין נב [טוש"ע אה"ע ס"י קע סע"א]:

קלא ה מיי פיד מהל
ציוס הלכה ה סמו
שס טוש"ע אה"ע סימן
קסט סעי' א [וסי' ב]
ובסדר חילוק סעי' ב:
קלא ר מיי שס הל' ה
סמו שס טוש"ע
סעי' אה"ע סימן קסט סעי' מב
ובסדר חילוק סעי' ה:
ובסי' קדר חילוק סעי' אה"ע
קלא ר מיי פיד מהל
גירושין הל' א [א]:
ה [מיי פיד מהל' גירושין
הל' י' טוש"ע אה"ע סי'
קל סעי' י:]

קלד' ט מ"י פ"ד מהל'
 יבוס הל' יט סמג
 עשין שס טוש"ע אה"ע
 סימן קסמ סעיף יד:
 קלד' י מ"י שס הל' יח
 טוש"ע שס סעיף
 כד:

הגהות הב"ח

(א) גם' ולא צצית דין של
גרים תרי:

מוסף רש"י

[illegible]